

”خودخواری بینی“^{[[x]]}، که از ناصرالدین خان قجر که بعنوان پادشاه ایران بر خلاف پروتکل کشوری در کمال خواری و خفت دست همتراز بیگانه خود، ملکه بریتانیا را می بوسد - و این از امروز که مقامات رسمی جمهوری روضه خوانان که همه ۳۹ سال حکومت خود را معطوف سرکوبی زنان ایرانی کرده اند، با دیدن با یک زن بیگانه از خود بیخود و با حرص و ولع سلفی های خفت بار می گیرند!

مقامات رژیم کنونی به معنای واقعی کلمه، زادمرد و وارث رژیم قجرها می باشند، که بجز واپسگرایی و بی لیاقتی، نه از عزت نفس، نه از علو طبع و نه از غرور ملی بویی برده اند!

× - واژه و مبحث "Cringe Cultural" در دهه ۵۰ میلادی توسط Phillips Angell Arthur، مردمشناس استرالیایی ساخته و مطرح ساخته شده است که این نگارنده آن را به پارسی، "فرهنگ خودخواری بینی" برگردان کرده است. شوربختانه در این مبحث در ایران ناشناخته و مورد کنکاش و گفتگو قرار نگرفته است و این نگارنده نخستین کسی است که بدان می پردازد و امیدوارم روزی باب بحث و گفتگو در این مورد این پدیده مخرب اجتماعی در ایران باز شود. بهر روی، کشورها و جوامعی به فرهنگ خودخواری بینی مبتلا می شوند که در گذشته یا در حال در زیر استعمار بسر برده و فرهنگ غالب را برتر از فرهنگ خود می پندارند. ایران با آنکه در تاریخ معاصر (از زمان قاجاریه) همواره مورد استثمار قرار گرفته است، ولی هرگز مستعمره کشور بیگانه ای نبوده است. ولی رخنه این فرهنگ مخرب در ایران اسلامی، نتیجه سیاست های ایرانستیزانه و ضد ملی جمهوری اسلامی و زنده کردن فرهنگ شنزارهای نجد و حجاز در ایران می باشد که ملت ایران را بسوی غرب سوق داده و فرهنگ "خودخواری بینی" را در میان بخش قابل ملاحظه ای از جامعه ایران پدیدار ساخته است.

□